

PĄCZKOWIE (1) *sb n*

N sg pączkowi(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Coll. od „pączek” ‘zawiązek łodygi, liścia lub kwiatu’:

Wyrażenie: »puszczające się pączkowie«: Prorepentes oculi vitium, Pufzczáyące sie pączkowie ná winnicách. Mącz 352c.

Cf PĄKOWIE

HK